

PATEFAKCYJA (1) *sb f*

A sg pat(e)fakcyją.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Objawienie, wyjawienie (prawdy wiary) [*patefactio* - *wyjawienie Mącz 283c*; - *objawienie Calep*; *odkrycie* - *patefactio rerum operatum Cn*]: Tho też piśmo (*marg*) *Exo. 5. Hebr. 11.* (-) ktemu wybácź [= *zwróc baczną uwagę*]/ á możelz to mieć też zá iedną zacną pátefácią/ [...] Thu llyfyzylz żeć thu [*Ex 5/3*] práwie *absolute* fthoi Bog/ A wždy Páweł s. [*Hebr 11/26*] wkłáda tho y o Kriftufie *SarnUzn D7.*

HK